

20/23

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 4 november 2020 door de heer A, hierna te noemen klager, ingediende klacht tegen mevrouw drs. B, hierna te noemen verweerster, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en ingeschreven in het NIP-register psycholoog NIP.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift d.d. 4 november 2020;
- het verweerschrift d.d. 29 november 2020 met de bijlagen.

De behandeling van de klacht heeft buiten aanwezigheid van partijen plaatsgevonden ter zitting van het College van 3 februari 2021.

II De feiten

Op grond van de stukken kan van het volgende worden uitgegaan:

- a. Verweerster is werkzaam als psycholoog in haar praktijk gevestigd te X en Y.
- b. De partner van klager (hierna de partner) heeft op 12 oktober 2020 contact opgenomen met de praktijk voor een afspraak vanwege relatietherapie.
- c. Deze afspraak werd ingepland op 28 oktober 2020.
- d. Op 23 oktober 2020 heeft de partner aan verweerster het volgende gemaaild:
“We hebben komende woensdag een eerste kennismaking met jou staan. Gezien het oplopend aantal Covid-19 besmettingen vinden we het nu niet gepast om fysiek op jouw kantoor af te spreken. Graag laten we de afspraak online doorgaan. (...)”
- e. Op zaterdag 24 oktober 2020 heeft verweerster teruggemaaild dat zij het eerste gesprek online kan doen, maar dat ze daarna graag op 1,5 meter en met inachtneming van de regels van het RIVM contact heeft met haar cliënten omdat ze mensen niet kan voelen en zien door een schermje.
- f. De partner heeft hierop op 26 oktober 2020 geantwoord dat het fijn is als de afspraak op deze manier toch door kan gaan.
- g. Op verzoek van verweerster heeft de partner op 27 oktober 2020 haar mobiele nummer aan haar gemaaild.
- h. Op 2 november 2020 heeft de partner via de mail aan verweerster data doorgegeven voor een kennismakingsgesprek.
- i. Op 3 november 2020 heeft verweerster teruggemaaild dat ze graag de medewerking wil van klager en zijn partner op haar voorstel voor relatietherapie wat betreft de eerste keer online en vervolgens afspraken in de therapiekamer volgens de richtlijnen van het RIVM. Zij heeft daarbij vermeld dat ze het snapt als de partner en klager dit niet willen en dat het dan goed is met een andere therapeut af te spreken. Verweerster heeft hierbij de opmerking *“vrijheid blijheid”* gemaakt en aangegeven dat zij graag werkt met iemand tegenover zich en dat zij cliënten goed wil kunnen zien en *“voelen”*.
- j. Op 4 november 2020 heeft klager teruggemaaild dat hij en zijn partner niet op de eis van verweerster ingaan en dat haar *“vrijheid blijheid”* in een pandemie asociaal gedrag inhoudt. Hij kondigt vervolgens aan een tuchtklacht tegen verweerster in te dienen.

III Het standpunt van klager en de klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld om de volgende redenen:

1. Zij kwam niet opdagen bij de video-call op 28 oktober 2020;
2. Zij eiste van klager en zijn partner dat zij de Covid 19-maatregelen van de overheid naast zich neerlegden en fysiek aan de therapie zouden deelnemen.

Verweerster heeft zich volgens klager onverantwoordelijk en niet integer gedragen. Van verweerster mag als professional worden verwacht dat zij meewerkt aan het voorkomen van besmettingen en beperken van de schade in deze pandemie.

IV Het standpunt van verweerster

Verweerster heeft de klacht gemotiveerd betwist. Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal daarop in het onderstaande nader worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

V.1. Klager heeft met betrekking tot klachtonderdeel 1 gesteld dat verweerster niet is komen opdagen voor een belafsprak via video op 28 oktober 2020.

Verweerster heeft hiertegen in gebracht dat zij voorafgaand aan de afspraak telefonisch contact heeft gehad met de partner van klager en dat zij haar heeft bericht dat haar computer stuk was waardoor de sessie niet door kon gaan.

Deze gang van zaken blijkt naar het oordeel van het College ook uit de contacten die daarna nog hebben plaatsgevonden tussen partijen waar met geen woord wordt gerept over een video-call die niet door zou zijn gegaan en partijen nog steeds in overleg zijn over het kennismakingsgesprek dat nog plaats zal vinden.

Derhalve is niet aannemelijk geworden dat verweerster bij de video-call niet is komen opdagen omdat deze afspraak reeds daarvoor was gecancelled. Dit betekent dat dit deel van de klacht ongegrond is bij gebrek aan feitelijke grondslag. Voor de gegrondverklaring van een klacht dienen de feiten die daaraan ten grondslag worden gelegd immers eerst vast te staan.

Klachtonderdeel 1 is hiermee niet gegrond.

V.2. Klager heeft wat betreft klachtonderdeel 2 gesteld dat verweerster van hem en zijn partner heeft geëist dat zij de coronamaatregelen naast zich neer zouden leggen en fysiek aanwezig zouden zijn bij de therapie.

Verweerster heeft op dit punt aangevoerd dat zij in een geval van relatietherapie altijd voorstelt de eerste keer online bij elkaar te komen en de volgende keren fysiek volgens de richtlijnen van het RIVM. Verweerster wijst hiertoe op haar e-mail van 3 november 2020 waarin zij schrijft dat zij het snapt als klager en zijn partner dat niet willen en dat het dan goed is om een andere therapeut te zoeken. Haar opmerking “vrijheid blijheid” slaat hierop terug.

Onder deze omstandigheden kan het College niet vaststellen of verweerster van klager en zijn partner heeft geëist dat zij fysiek aanwezig zouden zijn bij de therapie, omdat aan het woord van de één niet meer geloof kan worden gehecht dan aan het woord van de ander. In gevallen als deze is het vaste tuchtrechtspraak dat het verwijt van klager niet gegrond kan worden bevonden. Dit oordeel berust niet op het uitgangspunt dat het woord van klager minder geloof verdient dan dat van verweerster, doch op de omstandigheid dat voor het oordeel of een bepaalde verweten gedraging van de aangeklaagde tuchtrechtelijk verwijtbaar is, eerst moet worden vastgesteld welke feiten daaraan ten grondslag gelegd kunnen worden. Dit klachtonderdeel 2 is derhalve eveneens ongegrond.

Het College komt tot de slotsom dat de klacht in zijn geheel ongegrond is.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gewezen op 3 februari 2021

door:

mr. C.M. Berkhout, voorzitter,
mr. E.A.M. Driessen, secretaris,
drs. R. Beer,
prof. dr. G.T.M. Mooren,
drs. J.R. Mulder,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

w.g. C.M. Berkhout